

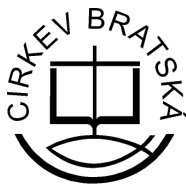

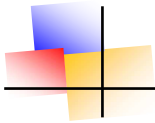
Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Mám za čo byť vďačný?
Poézia

Falošní bohovia III
Základný kameň manželstva
Prvý prekladateľ Biblie do slov. jazyka
Projekt Bardejovská

Slovo na tento mesiac

A pokoj Boží nech víťazí vo vašich srdciach, ku ktorému ste povolani v jednom tele a buďte vdáční.

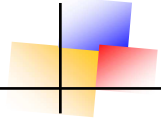
Kol 3,15

V čase nepokoja, napätia, neistoty či obáv z budúcnosti si želáme pokoj. Často si pod tým predstavujeme pokoj bez napätí, stresov, ťažkostí, strachu a pod. Ale takýto pokoj je závislý na viditeľných a pominuteľných veciach, na pocitoch dojmoch a ilúziách o ľuďoch a okolnostiach života. Lenže Písmo s nami nehovorí, že nasledovníci Pána Ježiša Krista budú bez súžení, ba naopak hovorí, že na svete budeme mať súženie a úzkosti (J 16,33). Tie však môžeme prežívať v pokoji, aký mal Ježiš, keď bol prenasledovaný a hnaný nenávisťou zbožných ľudí na križ. Sám hovorí: „Svoj pokoj vám dávam“ (J 14,27). K takému pokoji sme povolani, ako nám to pripomína uvedený text. To je však vysoko nastavená latka života veriaceho človeka. Pýtame sa, ale ako k tomu prideme, aby sme to naozaj aj mohli prežívať v reálnom živote viery?

Uvedomujeme si, že to je ovocie nie ľudskej snahy a výkonu, ale ovocie Ducha Svätého. Lebo práve on vytvára ten predivný organizmus Ježišovej Cirkvi. Náš text nám to ozrejmuje, že ide o pokoj v harmonickom organizme tela, kde každý úd má svoje miesto a svoju zodpovednú úlohu. Každý je pod autoritou hlavy, ktorej sa zodpovedá za svoju činnosť. Takýto organizmus nie je na prvom mieste organizácia klubu či spolku ľudí rovnakého záujmu, ale hlboké spoločenstvo viery, kde pôsobí Duch Kristov, čo sa prejaví aj zbore, v ktorom navzájom úctivo spolupracujeme a nesieme bremená jedni druhých. Máme tak svetlo, že pokoj je daný životu Cirkvi, ako živému organizmu znovuzrozených ľudí žijúcich v bázni a zodpovednosti pred Pánom Cirkvi, ale aj v spolupráci s ostatnými bratmi a sestrami. Čo máme robiť, aby sme prežívali pokoj Kristov?

Myslím na to, aby sme sa vedeli ponoriť do tohto svetla Božieho slova a vážne sa pýtať sami seba, ako prežívam svoje miesto a úlohu pred Pánom Cirkvi. Prijal som postavenie, ktoré mi dal v zbore s vybavením, ktorým ma obdaroval, alebo žijem len pre seba a svoje vlastné veci. Domnievam sa, že nám chýbajú také postoje viery, v ktorýchsi vierou uvedomujem, že som časťou Cirkvi - tela Kristovho a preto mám dôvod mu ďakovať za to, čo mi dal, ale aj za to, čo mi nedal, lebo mi dal bratov a sestry, ktorým dal to, čo mne nedal, aby si naplňoval svoju Cirkev, ktorú miluje, aby mohla naplniť svoje poslanie na svete. Učme sa viacej vnímať zápas o prejav organizmu Cirkvi Kristovej medzi nami. Nech nám je milostivý náš Pán pri budovaní živého organizmu zboru.

Váš brat kazateľ

Mám za čo byť vďačný?

„Dobroreč moja duša Hospodinovi a nezabudni niktorého zo všetkých jeho dobrodení!“ Je to krásny a inšpirujúci verš zo Žalmu 103. Zamýšľala som sa, za čo som vďačná v tomto období. Som vďačná za pridané zdravie aj v tomto roku. Za každodenné dary, ktoré sme si pripomenuli aj na spoločnom vďakyzdaní. Za milú návštevu zo Starej Turej, pekný čas s nimi a úprimné svedectvá z ich života. Za naše zborové občerstvo, za bratov a sestry. Za rodinu a tých najbližších. Za všetky modlitby, povzbudená a službu lásky. Dobroreč moja duša Hospodinovi...

Vierka Oravcová

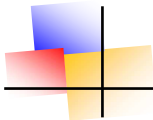
„A pokoj Kristov nech rozhoduje vo vašich srdciach, veď k nemu ste boli povolaní v jednom tele. A buďte vďační.“

Kol. 3; 15

To je veršík, ktorý sme mali na našom svadobnom oznámení pred viac ako štyridsiatimi rokmi. Tým sa stal pre nás nezabudnuteľným. S pribúdajúcim vekom a časom na rozmýšľanie stále viac prežívame jeho aktuálnosť a potrebu vďačnosti. Je to tu úžasne vyjadrené, že vďačnosť je nezanebateľnou podmienkou Božieho pokoja, ku ktorému sme predsa povolaní.

Počas spoločného života sme prežili rôzne situácie, ako pri vlastných problémoch, tak aj pri výchove detí, ktorým sme nie vždy rozumeli. Prichádzali otázky „prečo“ a práve vtedy prišlo odhalenie toho, čo nebolo správne v našom živote, ale tiež aj povzbudenie z Božieho slova prostredníctvom brata kazateľa či bratov – sestier zo zboru.

Len s bážňou môžeme hovoriť o vlastnej vďačnosti, lebo je určite nedokonalá a často nedostatočná. Avšak prežívame ju za mnohé skutočnosti. Predovšetkým za dar viery, že sa Pán Boh zmiloval nad našou hriešnosťou. Za mnohé vypočuté modlitby, za Jeho vedenie a naprávanie našich chybných krokov. Za spoločenstvo zboru, v ktorom smieme ako rodina žiť a byť vychovávaní mocou Božieho slova. Za rodinu, kde môžeme tvoriť jednotu vo viere aj poznávaní Pána Ježiša, ktorý je naším Spasiteľom a Záchrancom.

Tiež za nové príležitosti slúžiť aj tým, že nám daroval pozemok na stavbu modlitebne. On myslí tiež na našu pozemskú budúcnosť a chce vidieť, či o to stojíme.

S vďakou myslíme na úľavu, ktorú smieme prežívať, keď mu vo viere odovzdáme svoje úzkosti.

V minulých dňoch to bola vďačnosť aj za to, že bezpečne preniesol Jarku a Jendu ponad nebezpečenstvo bojov nepokojnej ázijskej krajiny.

Vďaka mu za bežné každodenné záležitosti, v ktorých môžeme prežívať Jeho blízkosť.

Je toho veľa, čo je hodné každodennej vďačnosti. Kiež by sme na ňu nevďačne nezabúdali.

Zdeňka a Miro Havrilovi

POĎAKOVANIE ZA DAR I ZA BREMENO

Zastav sa pri spomienke,
pros ako svoju milú:
-postoj mi, neunikaj,
potrvaj ešte chvíľu!-

Ohrej sa pri pamäti,
keď mäkkým uhlom kreslí
tie roky veľkých detí,
čo ponad nás už prešli
a z diaľky hrejú ako fén.

Pre všetko tebe sväté
pros ako s Faustom Goethe:

-Verweile dich,
du bist so schön.-

Vybrané zo zierky básní Milana Rúfusa „AKO STOPY V SNEHU“
(nemecký citát- Postoj chvíľa, aká si len krásna)

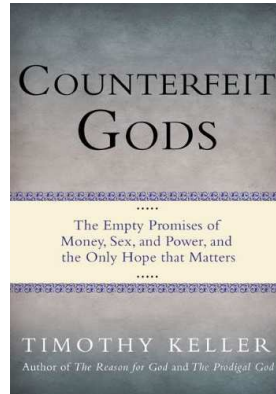

Úvod ku knihe *Falošní bohovia* od Timothy Kellera (III.)

LÁSKA NIE JE VŠETKO, ČO POTREBUJEME

Love is all you need – láska je všetko, čo potrebujete: tento výrok z pesničky skupiny Beatles sa stal symbolom hľadania šťastia v dnešnom svete. Láska je symbolom toho najväčšieho šťastia a dobra, ktoré človek môže dostať, a každý po nej túži.

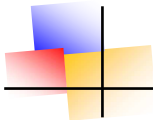
Ak ste s predchádzajúcou vetou bez rozmýšľania súhlasili, všimnite si dobre dvoch jej kľúčových slov: **dostať** a **túžiť**. Ľudská prirodzenosť totiž chce dobré hlavne (alebo aj výhradne) prijímať a dostávať, ale nie dávať. To však, ako uvidíme, prináša problémy. Ba aj samotná prirodzená túžba po dobrých veciach a šťastí môže byť veľmi problematická.

1. Veci, po ktorých túžime, sa nám môžu zdať dobré, ale ľahko sa môžu stať zlom (Rim 1,24-25). Keller rozpráva príbeh ženy, ktorá veľmi túžila mať deti, ale lekári jej dávali iba veľmi malú nádej. Keď napokon predsa len mala 2 deti, stali sa jej malými bohmi. Obklopila ich hustou sieťou starostlivosti a úzkostlivosti, prehnanou ochranou, snahou kontrolovať každú detail ich životov. Mala pocit, že im dáva všetko, a preto jej deti musia veľa vracať, spĺňať všetky jej predstavy a bezvýhradne ju milovať. V skutočnosti sa deti dusili pod váhou očakávaní svojej matky, ktoré nevedeli naplniť, čo vyústilo v ich ťažké psychické problémy.

Seriál analýzy myšlienok originálu knihy T. Keller: *Counterfeit Gods* (Falošní bohovia)

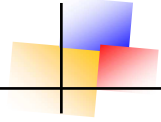
Mať deti je dobrá vec. Aj milovať ich je dobré. Ak však niečo milujeme viac ako Boha, stáva sa to modlou a prináša zlo. To bol aj problém tej matky – chcela od svojich detí to, čo jej mohol dať iba Boh.

V 22. kapitole knihy Genesis je zaznamenaný príbeh Abrahámovej skúšky, keď mal obetovať Bohu svojho syna Izáka. Syn – a najmä provorodený alebo jediný syn – bol pre ľudí tej doby symbolom a zárukou budúcnosti. Abrahám čakal na syna dlhých 25 rokov, a aj preto sa naňho veľmi upol. Dostal sa tak do nebezpečenstva modlárstva. Preto ho Boh vyzýva, aby mu svojho syna obetoval – a Abrahám v tejto najťažšej skúške svojho života obstál. Porozumel totiž, že Darca je väčší ako dar. Preto mu Boh mohol jeho syna vrátiť. Bez tejto skúšky by Abrahám pravdepodobne svojho syna buď preťažil (v snahe, aby bol „dokonalý“), alebo rozmaznal (v snahe ho „ochrániť“). Aj z tohto príbehu môžeme porozumieť, že modlárstvo vždy zotročuje. Iba v Bohu získavame pravú múdrosť k užívaniu Jeho darov.

2. Lásku túžime najmä dostávať, zažívať jej príjemné stránky, ale to ju ničí. Veľa ľudí dnes chápe lásku ako „dobrý obchod“ – niečo dám a aspoň toľko aj dostanem. Preto dnes toľko ľudí hľadá najmä zalúbenosť a s ňou spojené príjemné pocity. Vo chvíli, keď láska začína prinášať obmedzenia, tak zo vzťahu vycúvajú. Túžba najmä dostávať však prináša aj horšie scenáre: pocit hodnoty, ktorý „láska“ dáva, môže viesť i k podrobeniu sa zneužívaniu, zotročeniu človeka.

V 29. kapitole knihy Genesis je popísaný príbeh Jákovovej služby u Lábanu, ktorou si chcel vyslúžiť milovanú Ráchel. Jákob si už predchádzajúcim „hľadaním šťastia“ zruinoval život, ale ešte stále to nechápal. Preto sa teraz tým viac upol na Ráchel – v láske k nej našiel nové naplnenie a budúcnosť svojho života. Obvyklá mzda za nevestu boli dva roky služby, ale on, v snahe ukázať veľkosť svojej lásky, ponúkol sedem rokov. Pritom si vo svojej zalúbenosti vybral z Lábanovej fiš-kálskej reči iba to, čo chcel počuť; nevšimol si jej obojakosť.

V láske a zalúbenosti často hľadáme zmysel svojho života – ale ten môže dať iba Boh. Populárny výrok hovorí, že „nie sme

nič, kým nie sme milovaní“. Ak však toto žiadame od človeka, vedie to k zotročeniu oboch strán, obaja partneri sú zviazaní a vzdychajú pod ťarchou očakávaní druhého. Človek nevie byť a nemôže byť Bohom.

Uvedomenie si ťarchy očakávaní vo vzťahu priviedla mnohých ľudí k sexu bez záväzkov. To však problém tiež nerieši – zanecháva to iba prázdnotu a ešte väčšiu túžbu po naozajstnej láske. Všimnite si, že paradoxne práve v dobe voľného sexu je najväčším priemyslom pornografia! „Hľadanie lásky“ sa stalo narkotikom, ópium modernej doby.

Jákob zažil v tejto láske najväčšie sklamanie svojho života. V svadobný večer videl vo svojom stane Ráchel a prežil nádhernú noc – ale ráno to bola Lea. Odvtedy opakujú túto skúsenosť ďalšie a ďalšie generácie ľudí upnutých na lásku človeka: večer je to Ráchel, ale ráno je to Lea. Človek vždy sklame.

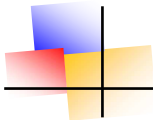
Aj odstrkovaná Lea chcela nájsť zmysel života v láske svojho muža cez svoje deti. Ale bolo to sklamanie za sklamaním. Nakoniec však Lea našla riešenie svojho problému: prestala hľadať u muža to, čo jej nemohol dať a začala oslavovať Hospodina. Zamerala svoj pohľad nie na človeka, ale na Boha. A preto z nej – nemilovanej – vzišiel Júda a Mesiáš.

Iba Boh je tým pravým Otcom, iba Ježiš je tým pravým Ženíchom. Iba jeho láska naozaj naplňa, človek vždy sklame. Naša hodnota nie je v našom výzore, zásluhách, partnerovi či výkonoch – je iba v Božej milosti a láske. Iba On môže byť naším zmyslom a životom (Kol 3,1-4).

Pripravil I. Žežula

Základný kameň manželstva

Počul si to aj ty? Nebol(a) si to dokonca ty, kto povedal(a), že jeho manželstvo je už len zvyk a povinnosť dodržania sľubu? Keby neboli deti, že by si sa rozviedol(a), lebo ťa už ničím nenaplnia, nenachádzaš v ňom nijakú radosť, osvieženie...?

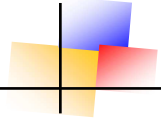

Dnes nemajú problémy len tie manželstvá, ktoré žijú bez viery v Pána Boha, ale aj tie veriace. Prečo sa dostávajú (dostávame) do krízy, ktorú často neriešime správne, alebo ju vôbec neriešime?

Predovšetkým si musíme uvedomiť, že sme nevstúpili do zväzku s nijakým dokonalým človekom, ale s **hriešnikom**, v tom lepšom prípade s **omilosteným hriešnikom**. Nežijeme s človekom, ktorý by mal splniť naše očakávania, že za nás vyrieši to, čo sme sami neboli schopní riešiť, dokáže to, čo sme my nedokázali... Ak si ja, jeden z tohto zväzku, plne uvedomím a na tomto uvedomení denne žijem, že som raz prijal **milosť odpustenia** a potrebujem ju na každý jeden deň, potom je isté, že objavím kľúč na riešenie stavu, do ktorého sa naše manželstvo dostalo vplyvom nejakej jednorazovej udalosti, vyjadrenia postoja alebo postupným zosunutím. S milosťou totiž do nášho života prúdi svetlo pravého poznania ako aj zmocnenie riešiť životné situácie tak, aby bol zachránený človek a bol zvelebený Boh. Áno, ten človek vedľa mňa, môj partnerský druh. S ním aj ja a celá naša rodina. Záchrana sa totiž nikdy netýka len jedného človeka. Vždy sú zasahovaní všetci, ktorých sa týka hriech a následne život z odpustenia a milosti. Vstupom do manželstva sme nepristúpili k vrchu Sinaj, aby sme zaviedli zákonnícky poriadok činov a previnení, ale pristúpili sme k vrchu Sionu, k trónu milosti, ktorá jediná má moc udržať, zmeniť prípadne zachrániť naše troskotajúce manželstvá. Je potrebná a nevyhnutná, keď je všetko v najlepšom poriadku a tak isto s ňou treba počítať, keď nastupuje kríza a očividne sa prehľbuje. Modlime sa v rodine spolu nie za to, čo sa nám po ľudsky javí pre naše manželské vzťahy najlepšie, ale zo to, aby sme poznali Božiu vôľu pre nás do našich konkrétnych situácií, a dokázali sa jej v plnej viere a dôvere podriaďiť.

Miroslav Bielik

Prvý prekladateľ Biblie do slovenského jazyka a jeho rodina

Na skromnom pomníku cintorína v Slávičom údolí v Bratislave je tento nápis :

„ Kto verí v Syna Božieho, má večný život“.

Ev.Sv.Jána 3,36

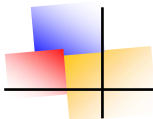
„Dostal milosrdenstvo od Pána preložiť Slovo Božie z pôvodných jazykov do slovenskej reči.“

Životná púť Jozefa Roháčka sa začala uprostred veľmi chudobnej rodiny 6 detí rodičov – kopaničiarov z okolia Starej Turej. V chudobnej chalúpke evanjelickej rodiny nebolo dosť každodenného chleba a Jozef sa ako dieťa dostal na výchovu k bezdetným príbuzným. Strýko bol „hauzírom“, teda potulným predajcom domácich výrobkov, košíkov, drevených nádob a sušeného ovocia. Prešiel s ním kus Rakúsko-Uhorska, podučil sa

Prof. Jozef Roháček (1877–1962)

nemčine a keď si jeden obchodník všimol jeho úhľadného písma, prijal jeho ponuku na prepisovanie. Doma navštevoval sestry Royové a na ich príhovor mal možnosť navštevovať misijnú školu v Nemecku v Neukirchene. Ústav mal veľmi prísne vedenie a aj listové spojenie bolo zakázané, aby sa frekvencianti nerozptyľovali. Jozefovi Roháčkovi to neprekážalo a plnými silami sa venoval štúdiu biblických vied, anglickému a francúzskemu jazyku, ktoré aj vďaka mimoriadnemu talentu rýchlo zvládol. Študoval zároveň gréčtinu a hebrejčinu. Pobyt v misijnej škole znamenal aj osudové rozhodnutie venovať sa na zbytok života prekladu Svätého písma do slovenskej reči. Na svojich cestách videl veľa ľudského trápenia, lopotenia,

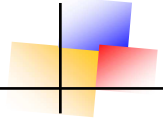
biedy, alkoholizmu, ale videl aj opak životov, ktoré boli vede-
né evanjeliom. Spoznal, že prístup k Božej pravde skrz Písmo
je ozdravnou cestou aj pre jeho národ.

Na Starej Turej v prostredí sestier Royových sa zoznámil so svojou budúcou manželkou s ktorou neskôr zdieľal osud chudobného misijného kazateľa v Kysáči a Nyiregyháze. Z manželstva sa im narodili 3 deti a počas I. svetovej vojny bol poľným duchovným medzi nemeckými vojakmi. Pre svoje „panslavistické“ myslenie pobudol aj 3 roky vo väzení a rodina bola vtedy úplne bez prostriedkov. Po skončení vojny využil prvú príležitosť na návrat do oslobodeného Československa. Krátko pôsobil ako kaplán a katechéta Evanjelic-kého chrámu a.v. v Modre.

Sám sa naučil hre na husle a klavír a aj sám harmoni-
zoval. Rodina sa presťahovala do Bratislavy, kde sa zapísal na štúdium teológie a histórie novozníknutej Univerzity J. A. Komenského. Po absolutórii pôsobil ako profesor, ale popri všetkých činnostiach sa najviac venoval prekladu biblie. Od prenasledovaných židov dostal darom pozoruhodné hebrejské komentáre, ktoré podrobne preštudoval. Možno by aj dnes bolo zaujímavé prečítať si jeho dizertačnú prácu Evolucionizmus vo svetle pravdy.

Konečne v roku 1936 nákladom Britskej a zahraničnej spoločnosti biblickej vyšiel jeho prvý a teda historický preklad celej Biblie v slovenčine. Druhé, zrevidované vydanie vyšlo skoro zázrakom už za komunistického režimu v roku 1951.

Život oddaného Božieho služobníka nebol ušetrený v žiadnom ohľade. Skoro ovdovel, zomreli mu dvaja dospelí synovia. Od detstva poznal čo je bieda a neraz aj hlad. Poznal útrapy vojny. Bolestne sa rozišiel s vedením Evanjelickej cirkvi a.v. a jeho kariéra profesora sa vyznačovala skromným príjmom. Nad jeho každým dňom panovala železná disciplína získať čo najširšie vedomosti k dosiahnutiu cieľa. Je pozoruhodné a vo svete ojedinelé, aby jeden človek preložil z originálnych jazykov tak závažné dielo, bez finančnej pomoci a v neobvyklej dokonalosti. V roku 1991 vtedajší generálny biskup Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku o.i. napísal: „Obrovskú prácu vykonal aj J. Roháček. I keď jeho preklad Písma si cirkev nikdy neautorizovala, predsa priblížil Boha Otca, Syna

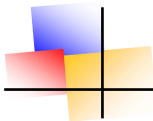
Ježiša Krista a Ducha Svätého veľmi mnohým ľuďom na spasenie.“

Zomrel vo viac ako skromných pomeroch, obmedzovaný komunistickým režimom v roku 1962 v opatere svojej dcéry Vierky.

Životná družka J. Roháčka bola rodným menom Ružena Vraná, pochádzajúca z učiteľskej rodiny. Rodinu prenasledovali pre otcovo vlastníctvo. Mala 5 súrodencov a hoci otec bol aj vedcom, botanikom, dirigentom a všestranným vzdelancom, nebolo dosť peňazí na vzdelanie detí. Preto sa bez prostriedkov a vedomia rodičov pobrala do USA. Ťažko, vtedy ešte bez znalosti jazyka, sa prebýjala každodenným životom. Šťastnou náhodou sa dostala do rodiny reverenda Jelínka vo vnútrozemí a jej inteligencia a usilovnosť ju rýchlo vyniesli do spoločnosti úspešných podnikateľov. Stretávala sa aj s vynálezcom T.A.Edisonom. Ani úspech v spoločnosti ju neodradil od zámeru pôsobenia v misijnej škole. Vtedy už plynule ovládala 6 jazykov a zarábala si ako súdna prekladateľka. Na vrchole svojej sľubnej kariéry sa rozhodla po vypuknutí epidémie šarlachu všetkého zanechať a pracovať ako dobrovoľníčka v liečebných zariadeniach. Po 7 rokoch v USA sa vrátila do vlasti. Poznala J. Roháčka z ich krátkych stretnutí u sestier Royových na Starej Turej a keď ju ten listom požiadal o ruku, nezaváhala.

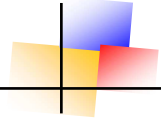
Od vtedy sa mu stala starostlivou manželkou a prvou pomocníčkou pri preklade Biblie. Celá ťarcha starostlivosti o rodinu bola jej úlohou, ktorú zvládala bez sťažovania a ochotne, len aby manžel mal priestor na prekladanie Svätého Písma. Jej zdravotný stav sa ale rýchlo zhoršoval a tak pomerne mladá v 51 roku života zomrela.

Nerodíme sa do vzduchoprázdna, ale prichádzame do rodín a sme akousi predĺženou rukou našich predchodcov. Ak správne nadviažeme na duchovný odkaz predkov aj z tých najhorších východísk nám Pán požehná. Asi tak by sa dal v stručnosti charakterizovať život vzácnej duše Vierky Roháčkovej. Narodila svojim rodičom v roku 1911 a čakala ju ťažká životná cesta. Vo veku štyroch rokov ochorela na obrnu, skrátil sa jej rast jednej nohy, ale nemoc dočasne zastavila svoju najťažšiu ranu. Pred maturitou jej zomrela milovaná mamička

a prevzala starostlivosť o otca, dvoch bratov a celú domácnosť. Zapísala sa na lekársku fakultu, časť absolvovala aj na Viedenskej univerzite. Cez vojnu, napriek zákazu vychádzania, chodila po Bratislave a okolí, už krivkajúc za svojimi pacientmi. Ako mladá lekárka pracovala na detskej klinike a v roku 1947/48 na štipendijnom pobyte v USA sa venovala problematike detskej obrny. Socializmus po roku 1948 ju posunul s pečatou „nespolahlivej osoby pre režim“, na dno spoločnosti. Bola šikanovaná profesijne aj ľudsky. Viedla domácnosť otcovi tak, aby naďalej mohol pracovať na korekciách Svätého Písma. Zrádzalo ju však zdravie. Postupne doliehala driemajúca obrna a v 46-tom roku svojho života ostala na invalidnom vozíku. Režim jej prideliť smiešny invalidný dôchodok. Po otcovej smrti, keď už bola úplne invalidná v roku 1962 ju deložovali do 1 izbového bytu bez kúpeľne na 5. poschodí na Gorkého ulici. Zachovali sa svedectvá z tej doby, keď o svojom postavení na lôžku, bez horkosti hovorila o šťastí, lebo že práve vtedy našla dosť času, aby sa naučila po hebrejsky a to že je na 5-tom poschodí bez výťahu zase komentovala, že aj tak nemôže chodiť, takže jej to nevaďí.

Celé dni trávila v malej kuchynke, obloženej knihami, kde prijímala celé dni návštevy. Izba mala len preglejkovú stenu k susedom a vedela, že ju odpočúvajú. Je neuveriteľné, koľko ľudí za ňou chodilo a prijímalo jej rady. Každému ponúkla Nový zákon alebo celú Bibliu a na papieriku napísaný veršík. Modlitba bola jej živým dychom. Hovorievala, že Pán napĺňa bohato všetky jej potreby. Je pozoruhodné, že za tie roky preložila 157 kníh, nespočetné množstvo článkov a komentárov k biblickým knihám. Viedla rozsiahlu korešpondenciu v maďarčine, nemčine, angličtine, švédštine, samozrejme češtine, ale aj v gréčtine a s bratislavským rabínom, ktorý sa odsťahoval do Palestíny v hebrejčine. Poštári ju poznali aj podľa toho, že dostávala najviac zásielok v starej Bratislave z celého sveta. Je dojímavé, že aj keď platil zákaz kresťanskej literatúry v ČSR, k nej vždy niečo preniklo. Ku koncu života mala 13 dioptrií a namáhavo čítala a písala s lupou v ruke. O to viac pracovala pamäťou a diktovala preklady do rádií v zahraničí a články, ktoré u nás nesmeli vychádzať. Aj posledné dni boli prežiarené jej dôverou v Pánovu cestu a neúnavne opakovala,

že Pán od všetkého pomôže, len v ňom treba vytrvať. Je neuveriteľné, že pripútaná na lôžko a k invalidnému vozíku prežila skoro 30 rokov. Zosnula v tichosti v Pánovi v roku 1987 a pochovali ju k jej otcovi na cintoríne v Slávičom údolí.

Žiada sa skoro doplniť ten pôvodný nápis o dôvetok: Náš malý národ dostal skrze týchto skromných robotníkov milosrdenstvo od Pána, že z pôvodných jazykov im bolo ponúknuté Slovo Božie v ich rodnej reči.

D. Klincková

Projekt Bardejovská – jesenné práce

V mesiaci október bol znova pokosený celý areál Bardejovskej, bolo pripravené políčko a na ňom vysadené okrasné kríky a kvety.

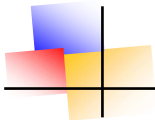
Vďaka za ochotné ruky, ktoré sa podieľali na tejto práci :-).

J. Vaščák

Foto: M. Havrila

Staršovstvo informuje

- ✚ 17.10. sa uskutočnila inštalácia br. E. Mittelmanna za správcu zboru v Kalinove. Staršovstvo mu poslalo pozdravný list.
- ✚ Staršovstvo rozprávalo s br. Motýľom o stave projektu Bardejovská. Do koncepcie boli zapracované niektoré pripomienky z členskej schôdze. Staršovstvo sa stotožňuje s názorom, že by bolo potrebné schváliť stavebný zámer.
- ✚ Staršovstvo v spolupráci s Radou plánuje do konca roka uskutočniť voľbu budúceho správcu zboru.
- ✚ Prednáška br. Štefana Markuša o prekladateľovi Biblie br. Jozefovi Roháčkovi by sa mala uskutočniť 28.11. o 17:00 v BJB.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

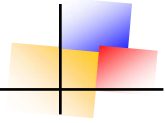
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla s témou „Advent a Vianoce“ je v piatok

21.11.2010 na redakčnej rade. Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, L. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková, K. Motýľová, J. Vaščák, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ Návrik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 v modlitebni
- ✚ Nedel'né zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ Program pre deti:** malá a veľká besiedka: o 10:30 v učebni a v kancelárii zboru.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

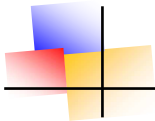
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚** Za požehnanie všetkých stretnutí v zbere
- ✚** Za stretnutie kazateľov východoslovenských zborov v Prešove
- ✚** Za stretnutie staršovstiev východoslovenských zborov v Michalovciach
- ✚** Za záchranu a duchovnú pomoc našim blíždym a potrebným
- ✚** Za misiu domácu a zahraničnú
- ✚** Za rodiny a detí
- ✚** Za chorých medzi nami
- ✚** Za požehnanie práce vo Vítkovciach
- ✚** Za projekt Bardejovská

Program na mesiac november

1.	Po	17.30 Mládež
2.	Ut	
4.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
6.	So	
7.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18. 00 Modlitby
8.	Po	17.30 Mládež
10.	Št	18.00 Schôdza staršovstva
11.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
12.	Pi	
13.	So	9.00 Zborová biblická škola
14.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. J. Vaščák, kaz. P. Halža/ 17.00 Vitkovce
15.	Po	17.30 Mládež
16.	Ut	9.00 Stretnutie kazateľov CB v Prešove
18.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
19.	Pi	
20.	So	9.00 Stretnutie staršovstiev v Zbore CB Michalovce
21.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. br. M. Bielik, kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín; 17.00 Michalány
22.	Po	17.30 Mládež
25.	Št	18.15. Biblická hodina /kaz. P. Halža/
27.	So	9.00 Zborová biblická škola
28.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. R. Madáč, br. Š. Markuš/ 17.00 V BJB prednáška „100 rokov slov. Biblie“ /Š. Markuš/
29.	Po	17.30 Mládež

Zmena programu vyhradená.